

Publicerad 2009-11-08 23:26 av viunderregnmolnen

Det är nån slags skillnad på dig och resten av alla flickor i världen, jag vet bara inte vad det betyder.

Att skruva på lock och gömma undan

Om jag stoppar alla ord jag vill säga till dig i en av de tomma jordnötssmörsburkarna i köket, om jag sen skruvar på locket det hårdaste jag kan.

Om jag gör det, då kanske allt kan fortsätta som vanligt och vi kan ses någon gång varannan månad sådär och jag kan le och se glad ut där i mellan.

Det ordnar sig.

Jag träffade din Jenny i helgen, ja efter din syster då så är hon väl din närmaste vän.

Hade hon inte varit det så hade jag nog tyckt om henne. Det samma gäller din syster.

Jenny var söt och lätt att prata med men mina käkar låste sig varje gång hon sa, eller gjorde något precis som dig. På ett sånt där sätt som man gör när man umgås mycket med någon.

Hon tog din ring också, den du glömde sist vi sågs. Ni skulle ju ändå ses snart så hon kunde ju ge den till dig då.

Min mun smakade galla och om mina ögon inte lyste röda kan jag äta upp min systers plommonstop, men jag log och gav henne den. Jag är ju skådespelare det är sånt jag gör.

Jag har tänkt mycket det sista. Jag har tänkt på ditt midjelånga ljusa hår och på ditt skratt och hur dina händer kan göra det mesta lite vackrare än det var innan. Jag har också tänkt på hur de andra skulle reagera och på den minimala sannolikheten att du tänker samma saker. Jag har tänkt på hur bra jag är på att skruva på lock och gömma undan.

Faktum är att jag är väldigt bra på att gömma undan och kanske är det bäst så. Jag har dig hellre som bara vän än som ingenting alls.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren viunderregnmolnen med Poeter.se id #25769 innehar upphovsrätten